

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθ. Πρωτ. ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ 1188
Ημερομηνία Κατάθεσης 29/8/16
Ωρα Κατάθεσης 09:35

Αθήνα, 29 Αυγούστου 2016

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

ΘΕΜΑ: Τέλος επιτηδεύματος σε χωριά κάτω από 500 κατοίκους

Σύμφωνα με την παραγρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 3986/2011, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής τέλους επιτηδεύματος οι επιχειρήσεις, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, και οι ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν την δραστηριότητά τους αποκλειστικά σε χωριά, όπως προβλέπονταν πριν από την έναρξη του σχεδίου «Καποδίστριας», με πληθυσμό έως πεντακόσιους κατοίκους και νησιά έως 3.100 κατοίκους, εκτός κι αν είναι τουριστικοί τόποι. Επίσης, με την ΑΥΟ - ΠΟΛ. 1167/2011 ορίστηκε για τον προσδιορισμό του πληθυσμού να λαμβάνεται υπόψη η απογραφή του 2001 και ως τουριστικοί τόποι να θεωρούνται αυτοί που περιλαμβάνονται στο ΠΔ 899/76 όπως τροποποιήθηκε με το ΠΔ 664/77. Από την διοίκηση, έχει ήδη γίνει δεκτό ότι, θα ληφθεί υπόψη ο πληθυσμός των χωριών τα οποία αποτελούσαν, πριν από εφαρμογή του σχεδίου «Καποδίστριας» (ν. 2539/1997), αυτοτελή νομικά πρόσωπα, δηλαδή κοινότητες. Συνεπώς, αν κάποιο χωριό δεν αποτελούσε, κατά το εξεταζόμενο χρονικό διάστημα, από μόνο του κοινότητα και ανήκε διοικητικά σε άλλη κοινότητα ή σε κάποιο δήμο, λαμβάνεται υπόψη για την απαλλαγή από το τέλος επιτηδεύματος, ο πληθυσμός της κοινότητας (ή αντίστοιχα του δήμου) που υπαγόταν.

Η ως άνω νομοθετική πρόβλεψη έχει δημιουργήσει στην πράξη σοβαρά προβλήματα καθώς εισάγει ένα στρεβλό σύστημα, το οποίο επιτείνει την αδικία ειδικά για τα μικρά χωριά της ελληνικής υπαίθρου. Συγκεκριμένα, στον Νομό Γρεβενών υπάρχουν χωριά, τα οποία παρότι έχουν πληθυσμό της τάξης των 50-100 κατοίκων, εντούτοις πριν από την εφαρμογή του σχεδίου «Καποδίστριας» δεν ήταν αυτοτελείς κοινότητες, με αποτέλεσμα αυτά να μην εξαιρούνται του τέλους επιτηδεύματος. Το ζήτημα αυτό συνδέεται με το γεγονός ότι πολλά μικρά χωριά, τα οποία το καθένα από αυτά έχει πληθυσμό πολύ μικρότερο των 500 κατοίκων ανήκαν σε μια κοινότητα, με αποτέλεσμα το άθροισμα των κατοίκων δύο ή τριών χωριών να ξεπερνούν ως σύνολο το πληθυσμιακό όριο που θέτει ο νόμος. Το ζήτημα αυτό θα μπορούσε να επιλυθεί εάν ληφθεί υπόψη ο πληθυσμός του κάθε ένα χωριού ξεχωριστά.

Όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση του νόμου, τα κριτήρια που τίθενται είναι ο πληθυσμός και η τιμή ζώνης του τόπου όπου ασκείται η δραστηριότητα. Η διάταξη με την σημερινή της διατύπωση είναι αντίθετη με την συνταγματική αρχή της φοροδοτικής ικανότητας και με την συνταγματική αρχή της φορολογικής ισότητας που απαγορεύει κάθε αυθαίρετη διάκριση για ορισμένα άτομα ή κατηγορίες ατόμων. Ουσιαστικά, αντιμετωπίζει κατά τρόπο διαφορετικό, όμοιες καταστάσεις, οι οποίες θα πρέπει να αντιμετωπισθούν το ίδιο υπό το πρίσμα της αρχής της φορολογικής δικαιοσύνης.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί για την αποκατάσταση της αδικίας, όσον αφορά στο τέλος επιτηδεύματος, να ληφθεί υπόψη ο πληθυσμός του κάθε ένα χωριού ξεχωριστά.

Ο ερωτών Βουλευτής

Μπιγιάλας Χρήστος